

Mees ja naene ellavad praego veel (1819) ja ellavad Jummalal auks ja heaks õppetusse märgiks teistele, ja ehet kül mollemad on Jummalat kartmas, siiski náiks naest ehet surema holega veel Lemmapiole hoidvad, kui meest ennastki.

Agga ehet kallewi-kudduja olli peale selle, et naese südbant mótes pörata, temma párrast wahhest veel ka teise sú al. Ehet ta pübis wahhest wággise naest tele sata. Sest ei sada nisuggune püüdminne ei iah head; ja ehet süddamel kül halle náhjes, et Jummalal armo ja head ei taheta, eggia moisteta, mis rahhuks tarvis; árra siiski surest púa, waid já agga palwesse ja játtu Jummalal holeks. Agga sinno püüdminne olgo armastus, tassane meel, allandus, kananatus, óigus ja truuus, ja mis on nendesarnased, et sa seddasugust, kui sedda óiget usso wilja, ülesenditad. Wata, sellega sa woidab süddamed árra, olgo kuigi kowvad, auustad Jummalat omma Issandat, ja saab pea leidma, et Lemma isse páwa ja tundi igast süddamest árra kül teab, fedda Lemma árranainud, ja sinnagi saad rómustama ja rómo lítust Lemmale laulma, kelle arm on lópmata, ja saab Issandat nendeli párrast fánnama, kellest sa ei lootnud middagi. Agga püüd sinna wággise, wata, siis saab teise südda sinno peale tiggedaks, ja ei mõo sanna sinno suust siis ennam, ja olgo kül ehet keigearm sam.

Ja selle párrast hoia pealekáunast; hoia omma tah mist taggaaiamast.

Üks luggeminne pühhast Apostlist Joannesest, mis Eusebius kirja on pañinud.

Pühha Apostel Joannes läks omma wanna ea sees, Piiskopide palve peale, monda foggodust ülesvaatma, ja sedda teed káies, leidis temma üht noort meest, kelle palle nággo jo head tunnistas; agga ei olnud temma veel mitte riistiinnimeseks sanud. Joannes passus tedda waimolikko juhhatamisse párrast, ütthe foggodusse Õppetaja hole alla. Moor mees sai náud õppetusse alla ja párrast ka ristitud ja ellas monne aasta wága hásti, ja nenda kui óige riistiinimesse kohhus on. Agga maism tombas tedda jálle omma wórkude sisse, ja lugu sai temmaga pahhemaks kui ollige, ennego temma riistiinnimeseks sanud, ja nenda kui, Jummal parago, keikist náhha, kes on armo sanud, agga wanna tee peale jálle taggasí wótwab poórda. Ja Issand isse ütleb, et rojane Waim, kui ta innimeskest wálja on lainud, monne aia párrast seitse teist waimo ennesega wóttab, kes kurjemad on tedda ennast, ja kui temma omma kotta jálle tulleb, kust ta on wáljalainud, ja mis temma leiab luaga pühhitud ja ehhitud ollemaast, et selle in-